

[Jørgen Estrup]

at der i en række af disse sager meget nemt kan blive tale om det, man kalder sortlistning, og dermed altså noget, der rammer over en meget lang periode – måske hele livet.

Efter Det Radikale Venstres opfattelse er regeringens holdning ikke tilstrækkelig og dækker ikke vores opfattelse af sagen. Det, regeringen tilbyder medlemmer af faglige organisationer, som føler sig skidt behandlet eller måske direkte er udsat for magtmisbrug, er altså ikke, at man vil løse deres problem. Nej, man giver dem alene valget imellem afskedigelse med en vis erstatning eller bibeholdelse af ansættelsen, men nu med langt større problemer på arbejdspladsen, herunder sandsynligvis uden nogen form for faktisk arbejde, altså det, jeg synes man passende kan kalde en form for levende begravelse på arbejdspladsen.

Der er ikke noget som helst forsøg i det, regeringen hidtil har lagt frem, på at løse det egentlige problem, årsagen til, at den pågældende er kommet i konflikt med sin organisation, altså det, som har været anstødsstenen. I såvel HT-konflikten som oprøret inden for HK og Blicher Hansen-sagen – og dér burde vel ikke mindst Det Konservative Folkepartis ordfører være særlig interesseret – kan der ligesom i en række andre konflikter konstateres én fælles årsag, nemlig modstanden mod at være tvunget til at støtte bestemte politiske partier via organisationskontingentet; de pågældende har det simple ønske at bevare deres politiske frihed. Det burde faktisk være en selvfølge, at de havde denne ret ubeskåret og ikke skulle tvinges til at vælge mellem økonomisk interesse og politisk holdning.

Hvis Folketinget vil gøre noget for at forhindre konflikter og ikke blot nøjes med at give højere bøder, når ulovligheden først er sket, må det sikres, at der gennemføres frivillighed for bidrag til politiske partier. Jeg noterede mig i den forbindelse, at hr. Ole Henriksen havde nogle positive kommentarer til det radikale forslag; dem håber jeg vi vil kunne arbejde videre med, når vi skal behandle det radikale forslag i udvalget.

Der er imidlertid en historie på dette område – en historie, som ikke er særlig gammel, men som faktisk havde sit sidste forløb i foråret og den tidlige sommer – hvor man i Politisk-Økonomisk Udvalg behandlede det radikale forslag om frivillighed for bidrag til politiske par-

tier, og hvor resultatet, som jeg tror de fleste vil vide, var, at regeringspartierne i forening med Socialdemokratiet og desværre også med SF forhindrede, at det radikale forslag kom til afstemning i folketingsalen. Man forhindrede det med den formelle betragtning, at man i stedet for ønskede at skrive en beretning, men da vi nåede frem til beretningen, var der én bidragyder: Det Radikale Venstre.

Frygten for, at vi nu skulle have en gentagelse af dette forløb, blev ikke aflivet i fredags, og under andre forhold ville vi nok fra radikal side have afstået fra at deltage i en dagsordensdebat i forbindelse med denne forespørgsel. Det gør vi ikke i dag, for vi mener faktisk, at der er behov for, at Folketinget forhindrer en sådan gentagelse, og at der nu bliver taget stilling til det vigtige spørgsmål, som bl.a. ligger i det radikale beslutningsforslag.

Derfor vil jeg gerne på Det Radikale Venstres vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget pålægger regeringen

- at gennemføre en stramning af sanktionerne ved afskedigelser i strid med lov om foreningsfrihed og
- at sikre mulighed for, at medlemmer af lønmodtager- og arbejdsgiverorganisationer kan afslå at yde støtte til politiske partier via deres organisationskontingent.

Herefter går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 56).

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil blot yderligere føje til, at de synspunkter, som denne dagsorden rummer, i høj grad er indeholdt i, hvad regeringspartiernes ordførere sagde under debatten den 27. november 1986. Fra en af regeringspartiernes ordførere, hr. Bjørn Elmquist, er det blevet gentaget her i dag, og det glæder mig selvfølgelig med henblik på dagsordenens skæbne.

Hr. Bjørn Elmquist sagde i den forbindelse: Det er de gode viljers samarbejde, vi skal søge. Det, vi i Det Radikale Venstre nu forsøger at få